

Dosar nr. 6390/299/2018

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A V A CIVILĂ
ÎNCHEIERE
ȘEDIȘȚA CAMEREI DE CONSILIU DIN DATA 9 OCTOMBRIE 2018
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE :
JUDECĂTOR :
GREFIER :

Pe rolul Tribunalului se află solușionarea apelului civil formulat de apelanta – creditoare .....împotriva încheierii din 09.03.2018 pronunșată în dosarul nr. 6390/299/2018 de către Judecătoria Sectorului 1 București, în contradictoriu cu intimașii debitori .....având ca obiect „încuviinșare executare silită”.

La apelul nominal făcut în ședinșta camerei de consiliu, la ordine, a răspsuns apelanta creditoare, prin avocat Ion Croitoru.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședinșta, care înevvederează instanștei obiectul dosarului, stadiul procesual, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare, precum și faptul că la data de 8.10.2018 s-a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 20 lei, după care:

Apelanta creditoare, prin avocat, depune la dosarul cauzei cerere de sesizare a ICCJ în temeiul art. 519 C.pr.civ., în vederea pronunșării unei hotărârri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de care depinde solușionarea cauzei, constând în existenșta sau nu a posibilității începerii executării silite a bunurilor moștenirii înainte de dezbaterea succesiunii și de stabilire a cotelor succesorele împotriva moștenitorilor acceptanșii ai debitorului decedat. Instanșta de fond a respins cererea de executare silită având în vedere că la momentul formulării acesteia nu s-au stabilit cotele succesorele. Apreciază că sunt îndeplinite condișiiile de admisibilitate a cererii. Cu privire la caracterul de noutate, arată că acesta se referă la faptul că ICCJ s-a pronunșat sau nu asupra acestei chestiuni. Această chestiune nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat pe rolul ICCJ și nu s-a pronunșat asupra acesteia, reprezentând o chestiune nouă.

Tribunalul reșține cauza în pronunșare asupra cererii de sesizare a ICCJ.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cererii constată următoarele:

Prin cererea înevregistrată sub nr. 6390/299/2018 pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București, la data de 08.03.2018, având în vedere cererea creditoarei .....Biroul Executorilor Judecătorești Asociașii Miu și Partenerii a solicitat, în temeiul biletului la ordin BRDE3AH 0645184 emis la data de 19.12.2013 și scadent la data de 30.06.2014, încuviinștarea executării silite împotriva activului moștenirii debitorului....., decedat la data de 19.08.2014 și a următorilor moștenitori acceptanșii: .....

Prin încheierea din 26.03.2018 Judecătoria Sectorului 1 a respins ca neîntemeiată cererea de încuviinștarea a executării silite formulate de către Biroul Executorilor Judecătorești Asociașii „MIU ȘI PARTENERII”, privind pe creditoarea ....și pe debitorul....., prin persoanele indicate ca fiind moștenitori acceptanșii....

La data de 22.08.2018 creditoarea .....a formulat apel împotriva încheierii din 26.03.2018 pronunșată Judecătoria Sectorului 1 în dosarul nr. 6390/299/2018.

În motivarea cererii a susținut în esență următoarele:

Instanța de executare ignoră complet analizarea temeiului de drept substanțial indicat, în mod expres, alături de art. 688 alin. (2) Cod proc. civ., respectiv, art. 1155 alin. (2) Cod Civil, care permite oricărui creditor cu o creanță născută înainte de deschiderea moștenirii debitorului său decedat, să execute silit bunurile aflate în indiviziune, înainte de a se finaliza partajul succesoral și deci, independent de stabilirea cotelor ce revin fiecărui moștenitor în parte.

Prin neanalizarea coroborată a acestui important temei de drept, alături de dispozițiile procedurale reprezentate de art. 688 alin. (2) Cod proc. civ., instanța limitează, în mod nejustificat și contra dispozițiilor legale, posibilitățile unui creditor de a-și recupera creanța, în mod eficient și cu celeritate, fără a aștepta finalizarea procedurii succesorale care, deseori, presupune un timp îndelungat și proceduri complicate.

Instanța de executare ajunge la concluzia greșită că dreptul de care dispune orice creditor a cărui creanță s-a născut înainte de deschiderea moștenirii debitorului său decedat, prevăzut de art. 1155 alin. (2) Codul civil, ar depinde de stabilirea cotei de moștenire, în urma dezbaterii succesorale, pentru fiecare moștenitor acceptant în parte. Un astfel de argument nu poate fi susținut, însă, dispozițiile art. 688 alin. (2) Cod proc. civ. nefăcând, în nici un moment, referire sau trimitere la finalizarea procedurii succesorale cu eliberarea certificatului de moștenitor, ci doar subliniază faptul că executarea silită va fi formulată împotriva moștenitorilor acceptanți în ipoteza în care „moștenirea a fost acceptată și există numai moștenitori majori”.

Or, aceasta este și ipoteza în care se regăsește subscrisa, care, cunoscând faptul că la momentul formulării cererii de executare silită, dezbaterii moștenirii debitorului dispunea deja de moștenitori acceptanți, și-a formulat, în mod corespunzător cererea de executare a activului moștenirii. În acest sens, subscrisa ne-am întemeiat, în mod expres, cererea de executare pe dispozițiile art. 1155 alin. (2) Cod civil, ce reprezintă dispozițiile de drept substanțial ce conferă posibilitatea creditorilor care beneficiază de o creanță anterioară deschiderii moștenirii de a-și îndeștula respectiva creanță din activul moștenirii, coroborate cu dispozițiile de drept procedural speciale ale art. 688 alin. (2) Cod proc. civ., care reglementează situația specifică a executării silite începute de un astfel de creditor în ipoteza în care, în procedura de dezbaterie a moștenirii, există moștenitori acceptanți.

Aceste două temeuri de drept, respectiv art. 1155 alin. (2) Cod civ. și art. 688 alin. (2) cod proc. civ. au fost preluate, în mod expres, de cererea de încuviințare a executării silite care, în petitul său, solicită încuviințarea executării împotriva activului moștenirii cu indicarea nominală a moștenitorilor acceptanți identificați în urma verificărilor Registrului Național Notarial de Evidență a Opțiunilor Succesorale și în baza declarațiilor autentice de acceptare a moștenirii legale și testamentare a debitorului (indicate la paragraful 3).

Astfel, executarea silită începută de subscrisa NU vizează cota care se cuvine moștenitorilor acceptanți, pentru a fi necesară finalizarea succesiunii ori prezentarea certificatului de moștenitor, ci activul moștenirii, înainte de a se fi procedat la devoluțiunea succesorale, în sensul art. 1155 alin. (2) C.civ.

Aplicarea art. 688 alin. (2) Cod proc. civ. nu presupune dovedirea calității de moștenitor prin prezentarea certificatului de moștenitor, în sensul art. 1132 Cod Civil, fiind suficientă invocarea și probarea, în mod corespunzător, a faptului că succesibili indicați în cerere sunt moștenitori acceptanți, în condițiile art. 1108 Cod civil și cu efectele prevăzute la art. 1114 Cod civil.

Această din urmă concluzie rezultă din interpretarea logică a art. 687 alin. 1) și (3), art. 688 alin. (1) și (2) din C.pr.civ.

Astfel, art. 687 alin. (1) din C.pr.civ. stabilește că: „[d]acă debitorul moare înainte de sesizarea executorului judecătoresc, nicio executare silită nu poate fi pornită, iar dacă moare după ce aceasta a fost pornită, ea nu poate fi continuată cât timp moștenirea nu a fost acceptată de către cei chemați la moștenire, sau, în lipsă, cât timp nu a fost numit, în condițiile legii, un curator al succesiunii, ori, după caz, un curator special pentru executare, în condițiile art. 58.”

În deplină concordanță cu soluția de mai sus, art. 687 alin. (3) din C.pr.civ. prevede că în cazul în care se constată că moștenirea nu a fost dezbătută sau, după caz, acceptată, creditorul sau executorul judecătoresc poate cere camerei notarilor publici în a cărei circumscripție a avut ultimul domiciliu defunctul sau, după caz, notarului public deja sesizat întocmirea inventarului succesiunii sau desemnarea unei persoane în acest scop.

Creditorul este, deci, obligat să se adreseze notarului public pentru întocmirea inventarului succesiunii sau desemnarea unei persoane în acest scop dacă succesiunea nu a fost dezbătută sau acceptată. Per a contrario, dacă succesiunea a fost dezbătută sau acceptată, creditorul poate demara executarea silită împotriva moștenitorilor acceptanți. În acest sens alin. (1) al art. 688 stabilește că va fi numit un curator special pentru executare dacă nu există niciun moștenitor acceptant, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește că dacă moștenirea a fost acceptată și există numai moștenitori majori, executarea silită va fi pornită împotriva tuturor.

Așadar, executarea silită poate fi demarată după acceptarea moștenirii, iar nu după dezbaterea ei. În considerarea acestui aspect, întrucât certificatul de moștenitor este eliberat după dezbaterea moștenirii, iar acceptarea moștenirii este anterioară dezbaterii, în mod evident dovada acceptării moștenirii, respectiv a calității de moștenitor acceptant, se poate realiza și cu alte probe decât certificatul de moștenitor.

Dacă am considera că dovada calității de moștenitor acceptant se poate realiza doar cu certificatul de moștenitor, atunci ar trebui să admitem că executarea silită împotriva moștenitorilor poate fi demarată doar după dezbaterea succesiunii, întrucât doar după acest moment pot fi eliberate certificatele de moștenitor. Or, astfel cum am arătat anterior, art. 687 și 688 din C.pr.civ permit începerea executării contra moștenitorilor anterior acestui moment, după acceptarea succesiunii.

cu privire la argumentul constând în lipsa unei mențiuni cu referire la natura legatelor acceptate de către cei patru moștenitori, care îndeplinesc și calitatea de moștenitori legali în aceeași procedură, care ar împiedica executarea în temeiul art. 688 alin. (2) Cod proc. civ., și acest motiv reținut de instanța de executare este unul eronat.

Pentru aplicarea art. 688 alin. (1) Cod proc civ. este lipsită de relevanță natura de legatar universal, cu titlu universal ori particular a moștenitorilor, cât timp creditorii își vor îndestula cu prioritate creanțele din activul moștenirii, „înainte de partajul succesoral”, urmând ca, apoi, să se procedeze la devoluțiunea succesorală în funcție de dispozițiile legale incidente.

Aceeași concluzie este întărită și de art. 1067 Cod civil, care prevede: „(1) Creditorii moștenirii au dreptul să fie plătiți cu prioritate față de legatari. (2) Dacă legatele cu titlu particular depășesc activul net al moștenirii, ele vor fi reduse în măsura depășirii, la cererea creditorilor moștenirii sau a celui care este obligat să le execute”. Prin urmare, atât legatarii universali sau cu titlu universal, cât și legatarii cu titlu particular vor fi ținuti de pasivul moștenirii, motiv pentru care distincția reținută de instanță este una superficială.

La termenul din data de 9.10.2018 apelanta creditoare .....a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curii De Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, constând în existența sau nu, în interpretarea și aplicarea art. 688 alin. 2 din Codul de

procedură civilă și a art. 1155 alin. 2 din Codul civil, a posibilității începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale, solicitând să se constate că sesizarea este admisibilă și să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept menționate; să suspende judecarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, conform art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

În motivarea cererii s-au arătat următoarele:

1. Sunt îndeplinite cele trei condiții de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru rezolvarea chestiunii de drept menționate, prevăzute în art. 519 din Codul de procedură civilă (Secțiunea 1): i) Tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (Subsecțiunea 1.1); ii) de lămurirea problemei de drept depinde soluționarea prezentei pricini (Subsecțiunea 1.2) și iii) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită este nouă, în sensul că asupra ei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare (Subsecțiunea 1.3).

2. Conform art. 520 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, punctul de vedere al Băncii în legătură cu chestiunea de drept menționată, care este în sensul că art. 688 alin. 2 din Codul de procedură civilă conferă creditorului posibilitatea ca, prin raportare la art. 1155 alin. 2 din Codul civil, să execute bunurile moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți, chiar înainte ca acestora să le fi fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor, în cadrul dezbaterii succesoriale.

Cu privire la îndeplinirea în cauză a condițiilor de admisibilitate a sesizării: instanța este investită cu soluționarea prezentei cauze în ultimă instanță

În conformitate cu art. 666 alin. 7 din Codul de procedură civilă, încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată numai cu apel de către creditor, în termen de 15 zile de la comunicare.

Cum cauza de față se află în faza apelului și are ca obiect încuviințarea executării silite, această primă condiție a admisibilității sesizării stabilită în art. 519 din Codul de procedură civilă este îndeplinită.

Cu privire la soluționarea cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept:

Cauza are ca obiect încuviințarea executării silite împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat înaintea începerii executării silite, la un moment la care moștenirea nu a fost dezbătută, situație care se încadrează în ipoteza art. 688 din Codul de procedură civilă. Ca atare, pentru a se dispune încuviințarea executării silite este necesar ca instanța de apel să stabilească dacă se poate pomi executarea silită împotriva persoanelor care au acceptat succesiunea debitorului decedat, cât timp succesiunea nu a fost dezbătută.

De altfel, motivul pe care prima instanță l-a invocat pentru a respinge cererea de încuviințare a executării silite a fost acela că „executarea silită se poate efectua [...] ulterior stabilirii cotelor moștenirii, [...] fiind astfel exclusă posibilitatea de a urmări bunurile moștenirii anterior determinării persoanelor care au calitatea de moștenitori” (pagina nr. 2, paragraful nr. 9 al încheierii Judecătoriei Sectorului 1 din data de 26.03.2018), iar în cauză dezbaterii moștenirii debitorului decedat .....nu a avut loc. în cadrul aceleiași încheieri, s-a menționat că „dispozițiile art. 688 alin. 2 din C.proc.civ. exclud posibilitatea demarării executării anterior dezbaterii succesiunii

Așadar, de lămurirea existenței sau nu a posibilității creditorului debitorului defunct de a începe, conform art. 688 alin. 2 din Codul de procedură civilă raportat la art. 1155 alin. 2 din Codul civil, executarea silită împotriva moștenitorilor acceptanți, înainte de dezbaterii

sucesiunii, depinde soluționarea prezentei cauze, drept pentru care și a doua condiție de admisibilitate a sesizării este îndeplinită.

În ce privește chestiunea de drept este nouă, deoarece asupra sa ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE nu a statuat și ea nu face nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare

În legătură cu această ultimă condiție de admisibilitate a sesizării instituită în art. 519 din Codul de procedură civilă, în doctrină s-a arătat că „prin chestiunea de drept nouă urmează să se aibă în vedere acea problemă de interpretare și aplicare a unei dispoziții legale asupra căreia instanța supremă nu a mai statuat (recurs în interesul legii sau recurs în casație) și care nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare [...]. Astfel, există posibilitatea ca respectiva chestiune de drept să fi apărut deja în practica instanțelor și să fi fost soluționată diferit, câtă vreme cu privire la aceasta nu a fost introdus un recurs în interesul legii.”

Or, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept cu a cărei lămurire se solicită să fie sesizată prin prezenta. Mai mult decât atât, instanța de executare, care dispune încuviințarea executării silite sau respinge cererea creditorului cu acest obiect ori soluționează contestația la executare prin care s-ar putea desființa încheierea de încuviințare împotriva acceptanților unei moșteniri nedezbătute încă la data sesizării sale, este, în temeiul art. 651 alin. 1 din Codul de procedură, judecătoria, iar hotărârile instanței de executare pot fi atacate numai cu apel (alin. 4 al aceluiași articol), soluționat de tribunal. Ca atare, chestiunea de drept invocată de subscrisă nu a fost analizată și, în configurația actuală a structurii ierarhice a instanțelor judecătorești, nu va fi analizată niciodată de Înalta Curte de Casație și Justiție în cursul unui proces, în considerarea competenței limitate, ca regulă, la soluționarea recursurilor în procesul civil a instanței supreme, potrivit art. 97 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Apreciază că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, constând în existența sau nu, în interpretarea și aplicarea art. 688 alin. 2 din Codul de procedură civilă prin raportare la art. 1155 alin. 2 din Codul civil, a posibilității începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale, sunt îndeplinite.

Punctul de vedere al apelantei cu privire la chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită:

După cum reiese și din motivele de apel, Banca apreciază că art. 688 alin. 2 din Codul de procedură permite începerea executării silite împotriva moștenitorilor acceptanți, chiar și înainte ca succesiunea să fie dezbătută, să fie stabilite cotele fiecăruia dintre moștenitori și să se emită certificatele de moștenitor pentru aceștia.

În acest sens, acest text de lege arată cum se va satisface din punct de vedere procedural, prin intermediul executării silite, dreptul creditorului defunctului de a se îndestula din bunurile aflate în masa patrimonială succesorală, în indiviziune, consacrat în art. 1155 alin. 2 din Codul civil.

Rațiunea art. 1155 alin. 2 din Codul civil este tocmai aceea de a nu impune creditorilor defunctului

- care sunt considerați „creditori ai succesiunii” - să aștepte dezbaterii succesorală și partajul, care pot avea loc și după trecerea unei perioade îndelungate de la data deschiderii succesiunii, și de a îi proteja pe aceștia de „riscul insolvabilității unora dintre moștenitor

Prin urmare, creditorul are posibilitatea de îşi realiza creanţa din bunurile moştenirii, chiar dacă nu s-a stabilit care sunt moştenitorii şi care sunt cotele lor asupra moştenirii. În acest fel, nici moştenitorii nu sunt prejudiciaţi, deoarece masa patrimonială succesorală se diminuează numai în măsura satisfacerii creanţei creditorului, pentru care moştenitorii răspund, în limita activului succesoral (art. 1114 alin. 2 din Codul civil).

De altfel, este esenţial de menţionat că art. 1155 alin. 2 din Codul civil este recunoscut în doctrină ca o excepţie de la regula divizării de drept a pasivului succesoral proporţional cu cotele successorale instituită în alin. 1 al aceluiaşi articol. Pe cale de consecinţă, creditorii la care acesta se referă - inclusiv cei ai defunctului - pot să urmărească bunurile indiviziunii successorale „fără a se preocupa de diviziunea de drept a pasivului si de faptul că viaţa datoriilor si sarcinilor moştenirii se suportă proporţional cu cota succesorală la care moştenitorii au vocaţie (s.n. - RDA)”.

De aceea, condiţionarea executării silite a bunurilor moştenirii de stabilirea cotelor successorale nu are nici o justificare, câtă vreme legiuitorul a conferit creditorilor moştenirii beneficiul neaplicării, în ceea ce priveşte creanţele lor, a regulii diviziunii pasivului succesoral. Această exceptare permite creditorilor evidenţiaţi în art. 1155 alin. 2 din Codul civil să evite „divizarea acţiunii de executare a creanţelor, ceea ce poate antrena o multitudine de acţiuni în executare şi apărări din partea fiecărui moştenitor în parte, aspecte care fac ca procesul plăţii creanţei să devină complicat, lung şi oneros”.

Art. 688 din Codul de procedură transpune în mod corespunzător această preferinţă a creditorilor succesiunii în materia executării silite, arătând, pe de o parte, că executarea silită a creanţelor lor poate începe după decesul debitorului, şi că, pe de altă parte, în locul acestuia vor sta în procesul execuţional: i) conform alin. 1, cât timp moştenirea nu a fost acceptată şi nu a fost numit un curator al succesiunii, potrivit art. 1136 alin. 1 din Codul civil, curatorul special numit la cererea creditorului ori a executorului de instanţa de executare (în caz contrar, executarea nu poate fi începută, aspect ce rezultă din art. 687 alin. 1 teza I din Codul de procedură civilă); ii) conform aceluiaşi alin. 1, interpretat per a contrario, curatorul succesiunii, numit conform art. 1136 alin. 1 din Codul civil, dacă moştenirea nu a fost acceptată şi un asemenea curator a fost desemnat; iii) în temeiul alin. 2, după acceptarea moştenirii, toţi moştenitorii acceptanţi, dacă sunt numai moştenitori majori. În virtutea alin. 3, dacă printre moştenitorii acceptanţi se găsesc şi minori ori persoane puse sub interdicţie judecătorească, executarea nu va putea fi începută până la numirea reprezentanţilor sau a ocrotitorilor legali ai acestora, după caz, ori până la numirea unui curator special.

Aşadar, nu se poate admite ca executarea silită să nu poată fi începută cât timp succesiunea nu a fost dezbătută, în ciuda împrejurării că ea poate fi pornită, conform art. 688 alin. 1 din Codul de procedură civilă, inclusiv înainte ca moştenirea să fie acceptată sau curatorul succesiunii să fie numit, moment la care, conform art. 1136 alin. 1 din Codul civil, este posibil ca succesiunii nici măcar să nu fie cunoscuţi.

Nu există nici o raţiune pentru care executarea bunurilor moştenirii să poată fi pornită înainte de acceptarea moştenirii sau chiar înainte ca succesiunii să fie cunoscuţi, dar să nu mai poată fi pornită odată ce există moştenitori acceptanţi decât după ce moştenirea este dezbătută. O asemenea diferenţă de tratament nu are nici o justificare, mai ales în contextul în care, moştenitorii acceptanţi nu pot opune creditorului succesiunii divizarea pasivului proporţional cu cotele successorale care i-ar reveni fiecăruia. Mai mult, ei nu pot opune nici calitatea de legatar cu titlu particular, deoarece, în temeiul art. 1067 alin. 1 din Codul civil, creditorii moştenirii sunt plătiţi cu prioritate faţă de legatari.

Interpretarea art. 688 alin. 2 din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 1155 alin. 2 din Codul civil, expusă anterior a fost îmbrăţişată şi de majoritatea instanţelor de judecată. Cu titlu de exemplu, în sentinţa civilă nr. 2203/10.04.2018 (Anexa 4), Judecătoria

Sectorului 1 a statuat că, deși „[d]in actele existente la dosar nu rezultă că a fost dezbătută succesiunea, [...] pentru începerea executării nu este necesar a se face dovada calității de moștenitor în mod obligatoriu prin depunerea unui certificat de moștenitor” (pagina nr. 4, paragraful ultim al hotărârii). În sentința civilă nr. 650/21.01.2016 a Judecătorei Sectorului 1 (Anexa 5) s-a evidențiat că „interdicția de a porni executarea silită în ipoteza în care debitorul moare înainte de sesizarea executorului judecătoresc, este limitată de legiuitor doar până la momentul la care există o persoană care să reprezinte interesele moștenirii -fiind posibile 2 variante, respectiv: fie până la momentul acceptării moștenirii de către cel puțin un succesibil cu vocație concretă la moștenire (iar nu până la dezbaterea succesiunii, cum s-a susținut, întrucât în caz contrar moștenitorii ar avea posibilitatea să anihileze demersul creditorilor de a-și satisface creanțele prin nefinalizarea procedurii succesoriale), fie până la momentul desemnării unui curator al succesiunii (s.n. - RDA)”.

În concluzie, pentru toate aceste argumente, Banca solicită instanței de judecată: să constate că sesizarea este admisibilă și să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, constând în existența sau nu, în interpretarea și aplicarea art. 688 alin. 2 din Codul de procedură civilă și a art. 1155 alin. 2 din Codul civil, a posibilității începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale; să suspende judecarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, conform art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Analizând condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Tribunalul reține că acestea sunt îndeplinite:

Astfel, potrivit art. 519 Codul de procedură civilă dacă în cursul judecății un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță constată că o chestiune de drept că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Se constată că în prezenta cauză, Tribunalul este sesizat cu o cauză în care urmează a pronunța o hotărâre definitivă, nesusceptibilă de recurs, acțiunea fiind înregistrată la data de 23.02.2018 iar chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este una de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Tribunalul reține de asemenea că problema de drept a cărei lămurire se solicită este una nouă, în urma verificărilor efectuate nefiind identificată practică judiciară cu privire la acest aspect, precum și faptul că aceasta nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii asupra căreia instanța supremă să se fi pronunțat sau asupra căruia urmează să se pronunțe.

În ceea ce privește punctele de vedere ale părților și al instanței, se reține că apelantul, fiind titularul cererii, opinia sa este în sensul sesizării instanței supreme, pârâtul nu s-a prezentat în vederea argumentării unui punct de vedere iar instanța se află în imposibilitatea de a oferi un punct de vedere, exprimarea unei opinii pe chestiunea de drept dedusă interpretării reprezentând o antepronunțare, din moment ce în esență soluția asupra apelului depinde de modul în care urmează să fie interpretată chestiunea de drept invocată.

Pentru toate aceste motive, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 C.p. civ. Tribunalul urmează a admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 688 alin. 2 din Codul de procedură civilă și a art. 1155 alin. 2 din Codul civil, a posibilității începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât

timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale

Pentru aceste motive,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată de apelanta creditoare.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 688 alin. 2 C.p. civilă și art. 1155 alin. 2 C.civil, în sensul de a se stabili dacă există posibilitatea începerii executării silite a bunurilor moștenirii împotriva moștenitorilor acceptanți ai debitorului decedat, cât timp nu au fost stabilite cotele succesoriale și calitatea de moștenitor a acestora în cadrul dezbaterii succesoriale.

În temeiul art. 520 alin. 2 C.p. civ. suspendă soluționarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședință publică, azi 09.10.2018.

Președinte,

Judecător,

Grefier,